

# تقداد دارید



## آیا در بازیابی اثر و مراحل اخذ مجوز برای اجرا به مشکل برخوردید؟

خیر، خوشبختانه در بازیابی هیچ مشکلی نداشتیم، حتی کلمه یا صحنه‌ای از این نمایش را حذف و یا اضافه نکردند. اتفاقاً عزیزی که معموم هم بودند در هیئت شورای نظارت خیلی از کار استقبال کردند و خوشحال بودند که این مضامین روی صحنه تئاتر گفته می‌شود.

## توصیه‌تان برای کسانی که از فعالیت در حوزه نمایش ناامید شده‌اند چیست؟

من توصیه‌ای برای هیچ کس جز خودم ندارم، حتی به همسر و دخترم هم نمی‌توانم توصیه کنم که در جبهه‌ای که آینده‌اش معلوم نیست بجنگند. هر کس بسته به شرایط خود باید این تصمیم مهم را بگیرد. به جای توصیه می‌توانم آرزو کنم که حال مردم‌مان خوب شود و روزگار بهی داشته باشند. و ملتسمانه از خداوند آنچه را که خوب است برای مردم سرزمینم، طلب کنم.

## نمایش عقاب را به چه کسی تقدیم می‌کنید؟

به کسانی که در راه آزادی و شرافت انسانی تلاش یا گام برمی‌دارند، تقدیم می‌کنم.

## امیر حسین انصافی:

### به جای تحريم! باید تئاتری‌ها را تحسین کرد

### از سابقه هنری خود در تئاتر بگوئید؟

دو دهه است که به کار هنری مشغول هستم. از ابتدا با فعالیت‌های تئاتری، در ادامه به رادیو رفتم و در حال حاضر در تلویزیون شبکه پویا و تهران در بخش کودک برنامه اجرا می‌کنم. اما بهر حال شروع فعالیت و خاستگاه هنری فعالیت‌هایم در تئاتر است و از کودکی در صحنه تئاتر نفس کشیده‌ام. تا الان ۳۲ اثر هنری در صحنه تئاتر اجرا برده‌ام و در چندین جشنواره و رویداد هنری حضور داشتم که حاصل آن جوایز متعددی از جشنواره فجر، جشنواره تئاتر مریوان، جشنواره کودک و نوجوان همدان و جشنواره ماه است. تحصیلاتم در شاخه ادبیات بوده است به همین خاطر با نویسندگی هم بیگانه نیستم. کار بازیگر را به صورت تجربی در محضر اساتیدی همچون پدرم جواد انصافی، فروغ مقدم، ناصر یکسه، عبدالرضا اکبری و ... آموزش دیده‌ام.

### پس در حال حاضر به صورت هم‌زمان هم کار تصویر انجام می‌دهید و هم صحنه؟ با این حال تداخلی میان فعالیت در این دو رسانه برای‌تان بوجود نیامده است؟

معمولاً پروژه‌های تصویر تایم‌های بالاتری دارد. مثلاً شاید ۶ الی ۸ ماه درگیر یک کار تصویری شوم اما چون دغدغه اولم کار نمایش و تئاتر است، از همان ابتدا با تهیه‌کننده توافق می‌کنم که اگر به اجرای تئاتر مداخله‌ای وارد نشود در گروه حضور خواهیم داشت و خوشبختانه می‌پذیرند.

### با توجه به شرایط این چند ساله که کار کردن در حوزه نمایش بسیار سخت و ناشدنی بوده است، چه شد که بر استمرار حضورتان در صحنه تئاتر ثابت قدم بوده‌اید؟

غریب به ۴ سال است که تئاتر در شرایط بحرانی است این دوره به قبل از دوران کرونا برمی‌گردد که تا حال حاضر هم ادامه دارد. در این چند سال ما ریزش شدید تماشاگر داشتیم و شرایط بد اقتصادی، با وجود مساعدت‌های انجمن نمایشی که سعی به کمک دارد هم، کار گشا نبوده است، به دلیل آنکه، اجرا بردن یک تئاتر مخارج جانبی زیادی دارد که در تورم همه چند برابر شده است؛ در صورتی که کمک هزینه‌های حمایتی هیچ افزایشی نداشته‌اند. در نتیجه تولید یک کار خوب عملاً ناشدنی است و بیشتر اجراها با کمترین هزینه‌ها در حالت بلک باکسی و با پرسوناژهای کمتر اجرا می‌رود. در اصل تئاتر رو به زوال است و تنها شکل و شمایل‌اش را حفظ کرده است. از نظر من این خواسته خود کارگزاران تصمیم‌گیرنده در این حوزه هم هست که تئاتر را از بین ببرند.

### مردم چه؟ آن‌ها هم در زوال این هنر نقش دارند؟

مردمی که در خرید روزمره زندگی خود در مانده‌اند، بسته خرید فرهنگی تئاتر باید اولویت چندم‌شان باشد؟! هزینه خرید یک بلیط نمایش از ۸۰ هزار تومان به بالا تخمین زده شده است. خود من هم که از همین خانواده هستم برای دیدن اجرای همکاران هنرمندم یک خط درمیان حضور پیدا می‌کنم.

### عدم استقبال مردم با توجه به شرایط اقتصادی قابل قبول است اما تحريم تئاتر و تحقیر کار هنرمندان از سوی برخی افراد را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

به جای تحريم، باید تئاتری‌ها را تحسین کرد. فعالین عزیز این حوزه کسانی هستند که در جبهه فرهنگی، در خط مقدم در حال ایستادگی و مقاومت هستند. اما چه فایده. با این شرایط بد اقتصادی

چند درصد از مردم اولویت‌شان دیدن تئاتر است؟ بنابراین من به عموم مردم حق می‌دهم و به همین دلیل است که تئاتر هنری بورژوازی شده و محدود به یک سری مخاطب خاص و قشر هنرمند دوست شده است. شاید مردم با توجه به فشارها عکس العمل‌های مناسبی نسبت به هنرمندان در این دوره نداشته باشند، ولی ما که همیشه خود را تریبون واگویی کردن مشکلات مردم در صحنه می‌دانیم، در این مسیر ثابت قدم‌ایم و بیشترین دغدغه ما همدردی و همدلی با مردم است.

## در طول سال‌هایی که به فعالیت تئاتر مشغول هستید، کدام اجرا برای خودتان راضی‌کننده‌تر بوده است؟

بیشتر نمایش‌های که در عرصه نمایش سنتی و آئینی با پدرم کار کرده‌ام بسیار ارزشمند و لذت بخش بوده است. علاوه بر آن اخیراً تئاتری در فضای کودک به صورت تک پرسوناژ داشتم با نام «حیات‌خانه‌ما» که برگزیده جشنواره بین‌المللی کودک و نوجوان شد، این نمایش به لحاظ سبک اجرایی و پرداخت بسیار پیچیده بود. در مدت ۵۰ دقیقه اجرا می‌بایست خودم به تنهایی با انجام ترستی، اجرای موسیقی، عروسک‌گردانی و بازیگری نمایش را پیش می‌بردم که در نهایت برای این نمایش هم جایزه موسیقی و هم جایزه اول نقش مرد را گرفتم، از نظر من این نمایش بسیار پخته و خوب از کار درآمد که در مقاطع مختلف زمانی اجراهای متعددی از آن را بر روی صحنه بردم این کار محصول سال ۱۳۹۸ است که از آن سال تا الان بی‌وقفه در حال اجرای آن هستیم.

## بزرگ‌ترین مصائبی که فعالین تئاتر با آن دست به گریبان هستند در حال حاضر چیست؟

مشخصاً مشکلات اقتصادی است. که مساعدت‌های حمایتی دولت چه در بیمه کردن و صندوق هنرمندان، تا به حال نتوانسته پاسخگویی نیازهای اولیه این عزیزان باشد. دوستان فعال در این حوزه همچنان در امرار معاش روزمره خود با مشکلات عدیده‌ای مواجه هستند. در صورتی که در کشورهای پس‌رفته در همسایگی ایران مانند تاجیکستان برای بازیگر تئاتر و فعالان فرهنگی حقوق ثابت تعریف کرده‌اند. در صورتی که تئاتری‌های فعال در ایران برای امرار معاش به شغل‌هایی مانند رانندگی اسنپ، پیک موتوری و شاطر شدن در نانوايي روی آورده‌اند. همین باعث شده است که ۵۰ درصد از دوستان تئاتری از کار صحنه‌ای گریزان باشند.

## علت ماندن بقیه دوستان در این حوزه چیست؟

ایجاز صحنه، اینکه ما یک کاراکتر را آرام آرام در درون خود پرورش داده و خلق می‌کنیم و چندین ماه یا چند سال با آن زندگی می‌کنیم، و روی صحنه آن را به نمایش می‌گذاریم و انرژی مضاعفی که در اوج غم و ناراحتی و سختی از مردم می‌گیریم، صحنه تئاتر معجزه‌های است که بازیگر در حین اجرا تمام مشکلات جسمی و روحی خود را برای چند ساعت در آن کاملاً فراموش می‌کند تا هنرش را در بهترین شکل در برابر دیدگان مخاطب به اجرا بگذارد. صحنه‌هایی که قطعا در حافظه ذهنی و عاطفی مخاطب هم تاثیر گذار و مانا است. اما از نظر من این مصادیق زیبا تضمین‌مانایی هنر تئاتر در ایران نیست.

## چه راهکاری را برای حفظ هنر نمایش در ایران پیشنهاد می‌کنید؟

راهکاری وجود ندارد، چرا که تصمیم‌گیری درباره از بین رفتن تئاتر اخذ شده است و بیشتر نمایش‌ها به صورت سفارشی و شمایی در حال فعالیت هستند. کما اینکه راه‌اندازی سالن‌های خصوصی در سطح شهر به این امید بود که تئاتر مردمی و نه دولتی با حمایت خود مردم اداره شود که در حال حاضر همه آن سالن‌ها به جز شهرزاد بسته شده‌اند. در صورتی که تاثیر هنر در هر دوره برای فعالیت‌های آگاهی بخش غیرقابل انکار است. آسیب تئاتر امروز هم آماده شدن نمایش‌های است که با چند چهره مطرح و بلیت‌های گران قیمت همان مخاطبان بورژوازی خود را دارند.

## از عناصر معنا بخشی که بازی در نمایش عقاب برای‌تان داشته بگوئید؟

تئاتر عقاب داستان استادی است که با مرگ هنری خود در شرایط امروزی مواجه است. او ابتدا تصمیم می‌گیرد که با ادامه دادن مسیر خود هر چند کلاغ وار، در ارتفاع کم و طولانی مدت کارش را ادامه دهد. اما در ادامه با جنگ درونی با خودش، رویه خود را کمافی‌السابق حفظ می‌کند، یعنی عقابی که در مدت کوتاهی زندگی‌اش در اوج پرواز می‌کند. این نمایش تلنگری است برای همه ما که در انتخاب مسیرهای پیش رو، با تعمق بیشتری گام برداریم. این نمایش دو داستان موازی را هم‌زمان پیش می‌برد در روایت اول نقش کلاغ را دارم و در روایت بعدی نقش شاگرد خامی را دارم که تمایل به زندگی کلاغ دارد.

که به آن اعتقاد کامل دارند. در نمایش عقاب هم‌زمانی این مفاهیم با شرایط حاضر برایم مهم بود به همین خاطر آن را در اجرای عموم با مردم به اشتراک گذاشتم. در این نمایش من از شرایط سخت گرانی، و بدون مسکن بودن اساتید هنری و بیکاری هنرمند گفته و در پایان همه این‌ها را به شرافت و آزادی انسانی پیوند می‌زنم. به این منظور که حرف دل مخاطب را روی صحنه بلندترین صدای رسای هنری فریاد بزنم. مضمون نمایش عقاب فریاد فرود خورده‌ای بود که نیاز داشتیم آن را به گوش مردم برسانم، چنانچه من هم مانند بعضی هنرمندان در شرایط حاضر حرفی برای گفتن نداشتم سکوت اختیار کرده و نظاره‌گر شرایط بودم.

## ارتباط مخاطبان با نمایش عقاب چگونه بود؟

بدون اغراق می‌گویم که تماشاگرانی داشتم که بعد از تماشای این نمایش به من گفتند که با دیدن این نمایش حال‌شان خوب شده است؛ و این برای من بسیار جذاب بود. چرا که مادر هر شرایطی که باشیم شرافت و آزادی انسانی را نباید پامال کنیم. آزادی و آزادمردی درس بزرگ عاشورا در قیام امام حسین (ع) است. و این مفاهیم تاریخ مصرف ندارند و در هر دوره‌ای به تناسب باید این آموزه‌های اخلاقی را در جامعه به هر وسیله‌ای نشر دهیم.